

טיפוזה, מור וזוהר, נאסר אידיון
מדוע נדחתה הבכורה?

אנגלי, אך מבחינה אטית הוא לא בסדר. הוא לא יכול להכריח אותנו לזה שהוא יביים, בזמן שוולט שהבמאי יהיה ד"ר לוי. צלם-עיתונות אמריקאי ראה השבוע את ג'ילדה ג'ולן יושבת בקוויק-באר בהוליווד, וזולת בהנאה האמבורג, שותה קוקה-קולה וגומרת גביע שלם של גלידה. כשעינו על נתונים הטבעיים (ראה תמונה), שאל אותה אם אינה מתכוננת להתחיל בריאטה. "אני", התפלאה סגנית מלכת היופי לשעבר של ישראל, "לא כל עוד שגברים שורקים אחרי ברובם."

★ ★ ★

חבריו של איציה

דרך מקורית להשגת כסף מצאה לעצמה העיתונאית תמר אבידור. לפני כשבועיים, כשטיילה ברחוב דובנוב, נפלה לתעלה ש"נכרתה לאורך המדרכה והתלכלכה. שר לא התעצלה, שלחה מכתב למחלקת הסלפון גים, בו דרשה פיצויים. השבוע קיבלה תמר סכום של 300 ל"י פיצויים. גם שנה הגישה תמר תביעה דומה לחברת דן. לאחר שקיבלה מכה כתוצאה מעצירה פתאומית של האוטובוס. היא קיבלה גם או סכום של 300 ל"י. מוכתר עין-הוד, איציה מברוש הצעיר, קיבל הלוואה מבנק לצורך שיפוצים בעין-הוד. כשלא החזיר את ההלואה, הוזהר על-ידי מנהל הבנק בהצעה שתוצא גנור פקודת-מעצר לחודש. אולם איציה לקח עימו לפגישה, ליתר בטחון, את דן בן-אמוץ, והלה הציע למנהל הצעה נגדית: "אביא לך שלושים חברים של איציה, וכל אחד מהם ישב יום אחד."

★ ★ ★

בסוקי השבוע

- גאסטון פומיאנו, ממנהיגי ה"מורדים בקונגו", שכירי החרב היהודים, שיצחו את ישו הנוצרי, הם הטובחים עתה בקונגו.
- אשר ירדן, סגן שר-החינוך: "דואליום בין בן-גוריון לאשכול יוכל לשרור רק כשבניי יהיה בשלטון ואשכול יכתוב היסטוריה."
- ישראל ריפוב בדבר: הציונות היא עניין רציני מכדי השארתו בידי ה"ציונים".
- יוסף ביינסן, הממונה על תפקידים מיוחדים במשרד-הבריאות, על הסיסמה הציונית האחרונה עם הפנים לגולה: "עם הפנים המכוערים של חיינו המפלגתיים."
- הרב יצחק כהן, רבה הראשי של אירלנד, על אותה סיסמה: "עם הפנים לתורה."
- עורך-הדין הליבראלי גרעון האוזנר, בתוספת לסיסמה הנ"ל: "בתנאי שהלב בישראל."
- הרב דויד רייך, שבחירתו לרב ספרדי בצפת הוכשלה על-ידי המפד"ל: "ענייני הדת מחייבים מטבע בריאתם טיפול בידיים נקיות."
- המשורר דויד אבידור בראיון בהארץ: "תקשורת-מילולית יוצרת היא מעצם טיבה וכתנאי-יסוד להתקיימותה, פערי לות תוקפנית ומתגרה, בעלת אופי ארוטור-סאמאנטי, זכרי, חודרני."

השבוע אפשר היה לראות את שחקן הבימה נחום שליט, שהופיע באותו ערב באחד התפקידים הראשיים של בלוד למיסטר צארני, כוסס את אצבעותיו ויושב במשך כל הלילה לבדו בכסית. מחכה לצאת העתר גים ובהם הביקורות על הופעתו במחזה. ביום חמישי הקרוב עמדה להיערך הצגת הבכורה של מחזה אחר נאסר אידיון. אך לפתע נדחתה ההצגה למבקרים לעוד חודש. התברר שיו"רם ג'און, שהופיע בתפקיד הראשי, נאלץ לעזוב את ההצגה, ובמקומו יופיע חיים טיפוז, במאי ההצגה. ואילו במקומו של ניסן יתיר יופיע אורי זוהר. עירויהדם הדרוף יזמן יחדיו את טיפוז וזוהר בפעם הראשונה מאז פורקה להקת בצל ירוק. ● הצגת-בכורה אחרת, שכנראה לא תיערך בארץ, היא הצגת מסיבת יום ההולדת. בגלל החרפת היחסים הטובים ששררו בין ליאונרד שאח, הבמאי ה"דרום-אפריקאי של לאחר הנפילה, לבין יוסף מילוא. היה זה אחרי שהתיאטרון ה"פיא", שהחל כבר בחזרות להצגה ושיגהל

גילה גזון בחוליבווד
דיאטה לא כשהט שורקים!

מסאומתן עם הסוכנות בלונדון, שמע כי זכויות-ההפקה נמצאות בידי ליאונרד שאח. שאח לא הסכים למסור את הזכויות לת"י אטרון החיפאי, אלא אם יהיה בעצמו במאי ההצגה. תגובתו של מילוא: "זה המיקרה הראשון שנתין זר רוכש את הזכויות להצגה בארץ. שאח הוא אמנם ג'נטלמן

הזכויות של פולה

חברת הכנסת לבורה נצר, מזכירת א"ר גון אמהות עובדות, ערכה השבוע סיור לעתונאים בבית פולה בן-גוריון ביפו. בתום הסיור נשאלה המארחת על-ידי אחד העתונאים: "מתי יקמו בית בשם בית נוריס?" תשובת חברת הכנסת: "כשלהברה מרים תהינה אותן הזכויות כמו להברה פולה." ● המוראל של ש"ר לא נצר, איש המנגנון המפא"יי הכליכולי, נמצא לאחרונה בירידה. עקב החלטתו של לוי ל"ש"ר להשתלט על מנגנון המפלגה ולטהר אותו מיריביו. השבוע, כשחכיה נצר בממלכת-העופה לוד לקבל את פני מזכיר המפלגה, ראובן ברקת, פנה אליו עסקן-וטר בבקשה: "אולי תסדר גם לי נסיעה אחת לחוצלארץ?" השיב נצר: "אני יכול לסדר לך נסיעה רק לשכונת התקווה. זה המקום היחיד בו יש לי השפעה." ● ראש עיריית טבריה, משה צחר, סיכל השבוע מיזמה דתית שנקראה בעירו. לאחר שלא עלה בידי הדתיים לשכנע את התיאטרון בימת השניים לוותר על הצגה ב"ערב-שבת בעירם, ניסו אלה לקנות את התיאטרון בכסף, הציעו 300 ל"י לבעליו

דוגמניות ג'ייקובס, מוסייף וכהן בפעולה!
מי בעלת הסוד הפיקנט?

כדי שיוותר על ההופעה. ראש-העיר התערב, שיכנע את התיאטרון כי בעד סכום כזה פעוט בושע לוותר. מכל אלה ההזמנות להשתתף בשמחות משפחתיות שנשלחו ב"חודש האחרון, כפי אם נוסחה הזמנה ביתר גאוה מזו ששוגרה על-ידי אירדה ואלטר שויכמאכר מחולון, הם הזמינו את ירדן דיהם להשתתף בסוף חודש זה בחגיגת הברי-מיצוה של בנם יוסף, הלא הוא גיבור פרשת-החטיפה, שטבעה את הקריאה "איפה יוסף?" השבוע, בשעת הירידה בהר ציון בירושלים, נאלץ מנהל בצלאל, הצעיר דן הופנר, להשתטח ארצה, להגיע בזחילה לכיתות בית-הספר הנמצאות במקום. לא לחינם הפך לתומך נלהב של דרישות תל"מידיו, שבביתה שערכו השבוע, בה רשו, בין-השאר, מיבנים חדשים לצרכי לימוד במקום אלה הנמצאים על הר-ציון. ● שבתת התלמידים בבצלאל אף הצליחה להשיג נחמון חלקי מידי אחר. היה זה כשמרדכי איש-שדה, ראש עיריית ירושלים, החליט להעניק 30 מילגות לתל"מידי המוסד. במשך שנים ביקשו התלמידים מילגות כאלה ולא נענו, עד לפרוץ השביתה. הסביר זאת פקיד בכיר בעירייה: "כל השנים האחרונות הגה ראש-העירי ברדישה. השביתה לא השפיעה עליו כלל, וזה רק מיקרה שדווקא השבוע הוא סיים את העיון בבקשה והגיע למסקנה חיובית."

★ ★ ★

עירויהדם דחוף

לפני שלושה שבועות כאשר חזרו גנייה גייקובס, נחמה מוסייף וליזה כהן מסיבוב באירופה, שמ הדגמו בחסות ויצ"ו את איפנת ישראל, התפרסמה כתבה בה סיפרה אחת משלושת הדיוגמניות, נחמה מוסייף, את הסוד הפיקנטי של המסע: "אחת משלוש הדיוגמניות היתה בהריון. לא אגלה מי היתה. זאת בהחלט לא אני. כשלעצמי אני סבורה שהיה דווקא חן רב בעובדה שדוגמנית הרה יצאה לייצג את ישראל בנכר." השבוע הסבירה, בכל זאת, כי בעלת החן הרב היתה נחמה מוסייף. ● ביום ראשון

על הגג

יחפים בפארק (תיאטרון גיורא גודיק; מאת ניל סימון ובתרגומו של יורם קניוק. הבימוי: נולה צ'ילטון. תפאורה: אוליבר סמית) הוא מחזה הנקרא בפי המבקרים בשם "מחזה מיסחרי". כלומר: מחזה שבו אלמנטים בידוריים המבטיחים את הצלחתו הקופתית, ללא כל קשר לאיכותו האמנותית ולמשמעותיותו הדרמטיות. יתכן וזהו יסוד טעות. הכינוי "מחזה תע"שייתי" מתאים לו יותר. זהו מוצר מובהק של תעשיית-הבידור הברודוויית. ההבדל במינוח, בין "מסחרי" ו"תעשייתי", נעוץ באיכות הטכנית של המוצר. בעוד שבמיסחר ניתן למכור לקהל גם מוצר פנים פגום ולקוי — תוך ניצול קוניונקטורה וביקוש — הרי מוצר תע"שייתי, הנושא עליו תחית-זיהוי מוכרת, מכ"סיה לפחות תכונות טכניות מסוימות בע"לות רמה. תכונות אלה ניתן למצוא ביחפים בפארק. זוהי קומדיה משפחתית קלילה וגדושת